

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจสำหรับการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม” ได้ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 120 ตัวอย่าง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ที่เคยมีประสบการณ์ในการจ้างผู้อื่นทำ และผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการจ้างผู้อื่นทำ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถาม จำนวน 120 ชุด ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

ข้อมูลจากแบบสอบถาม เสนอรายละเอียด ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย

ส่วนที่ 2 ความเข้าใจเกี่ยวกับการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจสำหรับผู้ที่มีประสบการณ์ในการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุที่ไม่ตัดสินใจจ้างทำกิจกรรมโลจิสติกส์

ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน : การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจสำหรับการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม

ในการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ทางสถิติและอักษรย่อต่างๆ เพื่อความสะดวกและความเหมาะสมในการนำเสนอข้อมูล ซึ่งมีความหมายต่างๆ ดังนี้

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

\bar{X} = ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้ในการอธิบายระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจสำหรับการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์

S.D = ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

t = ค่าสถิติ t ที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างของ ค่าเฉลี่ยประชากร 2 กลุ่ม

F = ค่าสถิติ F ที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างของ ค่าเฉลี่ยประชากรมากกว่า 2 กลุ่ม

α = ค่าความคลาดเคลื่อนในการทดสอบสมมติฐาน หรือระดับนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องนุ่งห่ม

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกจำนวนพนักงาน ประเภทอุตสาหกรรม เครื่องนุ่งห่มแบ่งตามวัตถุดิบ สีน้าเบรนต์เนม ช่องทางการจำหน่าย และกลยุทธ์หลักที่ใช้ในการแข่งขัน (n = 120)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ
1. จำนวนพนักงาน		
1-100 คน	22	18.3
101-1000 คน	74	61.7
มากกว่า 1000 คนขึ้นไป	24	20.0
2. ประเภทอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มแบ่งตามวัตถุดิบ		
Woven	59	49.2
Knitted	61	50.8
3. ลักษณะการผลิตสินค้าน้า		
รับจ้างผลิตสินค้าน้าเบรนต์เนมอื่น	82	68.3
ผลิตสินค้าน้าเบรนต์เนมของตนเอง	38	31.7
4. ช่องทางการจำหน่าย		
จำหน่ายโดยตรง	38	31.7
ผ่านตัวแทนจำหน่าย	82	68.3
5. กลยุทธ์หลักทางธุรกิจในการแข่งขัน		
ราคาสินค้าน้า	28	23.3
การโฆษณา	24	20.0
Fashion Design	53	44.2
การสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้า	15	12.5

จากตารางที่ 4.1 พบว่าลักษณะทั่วไปของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 120 บริษัท มีลักษณะดังนี้

1. จำนวนพนักงาน แสดงให้ทราบถึงขนาดอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย ซึ่งแบ่งออกเป็น ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ตามจำนวนพนักงาน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทยส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขนาดกลาง (มีจำนวนคนงาน 101 – 1000 คน) คิดเป็นร้อยละ 61.7 รองลงมา คือ อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ (มีจำนวนคนงาน 1000 คน ขึ้นไป) คิดเป็นร้อยละ 20.0 และอุตสาหกรรมขนาดเล็ก (มีจำนวนคนงาน 1-100 คน) คิดเป็น 18.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
2. ประเภทของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตเครื่องนุ่งห่ม แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ เสื้อผ้าที่ผลิตจากผ้าทอ (Woven) และเสื้อผ้าที่ผลิตจากผ้าถัก (Knitted) ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทยผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ใช้ผ้าทอมากกว่าผ้าถักเล็กน้อยคิดเป็นร้อยละ 50.8 และ 49.2 ตามลำดับ
3. การผลิตสินค้าแบรนด์เนม แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ การรับจ้างผลิตสินค้าแบรนด์เนมอื่น และการผลิตสินค้าแบรนด์เนมของตนเอง ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะการผลิตสินค้าของกลุ่มตัวอย่างอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย มีลักษณะการผลิตแบบรับจ้างผลิตสินค้าแบรนด์เนมให้กับผู้อื่น (รับจ้างผลิต) เป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 68.3 ในขณะที่เป็นอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มที่มีลักษณะการผลิตสินค้าแบรนด์เนมของตนเองเป็นส่วนน้อย คิดเป็นร้อยละ 31.7
4. ช่องทางการจำหน่าย กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทยใช้ช่องทางการจำหน่ายสินค้า 2 วิธี คือ วิธีการจำหน่ายโดยตรง และวิธีผ่านตัวแทนจำหน่าย ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทยส่วนใหญ่ใช้ช่องทางการจำหน่ายสินค้าด้วยวิธีผ่านตัวแทนจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 68.3 และใช้วิธีการจำหน่ายโดยตรงเป็นส่วนน้อย คิดเป็นร้อยละ 31.7
5. กลยุทธ์ทางการตลาดที่นำมาใช้ในการแข่งขันทางธุรกิจ
ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มของไทย เลือกใช้กลยุทธ์ในการแข่งขันด้วยการออกแบบสินค้าแฟชั่นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.2 และ

เลือกใช้กลยุทธ์ราคาสินค้า กลยุทธ์โฆษณา และกลยุทธ์การสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้าคิดเป็นร้อยละ 23.3, 20.0 และ 12.5 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ความเข้าใจเกี่ยวกับการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนร้อยละของกิจการในการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์

(n = 120)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประสบการณ์ในการจ้างทำกิจกรรมโลจิสติกส์		
เคย	57	47.5
ไม่เคย	63	52.5

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทยที่ไม่เคยมีประสบการณ์การจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์มีสัดส่วนมากกว่าผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมที่เคยจ้างเล็กน้อย คิดเป็นร้อยละ 52.5 และ 47.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนร้อยละของกิจการที่ผู้ประกอบการมีประสบการณ์ในการจ้างผู้อื่นทำ
กิจกรรมโลจิสติกส์ (n = 57)

กิจกรรมโลจิสติกส์	จำนวน	ร้อยละ	ลำดับที่
1. การบริการลูกค้า (Customer Service)	3	2.5	9
2. อะไหล่และการให้บริการ (Part and Service Support)	18	15.0	3
3. การพยากรณ์และวางแผนอุปสงค์	11	9.2	4
4. การเลือกสถานที่ตั้งโรงงานและคลังสินค้า	7	5.8	7
5. การบริหารสินค้าคงคลัง (Inventory Management)	23	19.2	2
6. การจัดหาสินค้า / วัตถุดิบ (Procurement)	11	9.2	4
7. การติดต่อสื่อสารด้านโลจิสติกส์	6	5.0	8
8. โลจิสติกส์ย้อนกลับ (Reverse logistics)	8	6.7	6
9. การจัดการวัตถุดิบ (Material Handling)	9	7.5	5
10. การจรรยาและการขนส่ง	37	30.8	1
11. กระบวนการสั่งซื้อ (Order Processing)	2	1.7	10
12. คลังสินค้าและการจัดเก็บสินค้า	23	19.2	2
13. การหีบห่อและบรรจุภัณฑ์ (Packing)	18	15.0	3

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมโลจิสติกส์ที่ผู้ประกอบการมีประสบการณ์ในการ
จ้างผู้อื่นทำ เรียงตามลำดับความสำคัญกิจกรรมจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

1. การจรรยาและการขนส่ง
2. การบริหารสินค้าคงคลัง และ คลังสินค้าและการจัดเก็บสินค้า
3. อะไหล่และการให้บริการ และ การหีบห่อและบรรจุภัณฑ์
4. การจัดหาสินค้า วัตถุดิบ และ การพยากรณ์และวางแผนอุปสงค์
5. การจัดการวัตถุดิบ
6. โลจิสติกส์ย้อนกลับ
7. การเลือกสถานที่ตั้งและโรงงานและคลังสินค้า
8. การติดต่อสื่อสารด้านโลจิสติกส์
9. การบริการลูกค้า
10. กระบวนการสั่งซื้อ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนร้อยละของกิจกรรมที่ผู้ให้บริการโลจิสติกส์ได้ขยายหน้าที่ในการให้บริการมากขึ้น และผู้ประกอบการคิดว่าจะใช้บริการในอนาคต (n = 57)

กิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ	ลำดับที่
1. การเลือกและบรรจุหีบห่อ (Pick and Pack)	31	25.8	2
2. การติดป้ายและราคาบนผลิตภัณฑ์ (Price and Label ticketing)	17	14.2	4
3. การทำถุงผ้าใส่เครื่องนุ่งห่ม (Garment rebagging)	3	2.5	11
4. การตรวจสอบการผลิต (Production Inspection)	16	13.3	6
5. การบริการเย็บตะเข็บผ้า (Seamstress service)	6	5.0	9
6. การเปลี่ยนหรือการถอดไม้แขวน (Changing /Removing hangers)	5	4.2	10
7. การรีด (Ironing)	3	2.5	12
8. การคัดเลือก (Sorting) เช่น Styles ,ขนาด, สี และอุปกรณ์ตกแต่ง	9	7.5	7
9. การจัดการกำจัดข้อตำหนิ (Faulty reject management)	7	5.8	8
10. การแขวนเครื่องนุ่งห่ม (Garment on hanger)	2	1.7	13
11. การกระจายสินค้าตามร้านค้าปลีก (Distribution of Garment)	16	13.3	5
12. การนำเข้าและส่งออก (Import – Export)	19	15.8	3
13. การขนส่ง (Transportation)	36	30.0	1

จากตารางที่ 4.4 พบว่าถ้าในอนาคตผู้ให้บริการโลจิสติกส์ได้ขยายหน้าที่การให้บริการเพิ่มขึ้น ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย คิดว่าจะใช้บริการจ้างผู้อื่นทำในกิจกรรม ดังนี้ เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย คือ

1. กิจกรรมการขนส่ง (Transportation)
2. การเลือกและบรรจุหีบห่อ (Pick and Pack)
3. การนำเข้าและส่งออก (Import – Export)
4. การติดป้ายและราคาบนผลิตภัณฑ์ (Price and Label ticketing)
5. การกระจายสินค้าตามร้านค้าปลีก (Distribution of Garment)
6. การตรวจสอบการผลิต (Production Inspection)

7. การคัดเลือก (Sorting) เช่น Styles ,ขนาด, สี และอุปกรณ์ตกแต่ง
8. การจัดการกำจัดข้อตำหนิ (Faulty reject management)
9. การบริการเย็บตะเข็บผ้า (Seamstress service)
10. การเปลี่ยนหรือการถอดไม้แขวน (Changing /Removing hangers)
11. การทำถุงผ้าใส่เครื่องนุ่งห่ม (Garment re-bagging)
12. การรีด (Ironing)
13. การแขวนเครื่องนุ่งห่ม (Garment on hanger)

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจสำหรับการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ใน
อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ
(n = 57)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำ กิจกรรมโลจิสติกส์	\bar{X}	S.D.
1. การกำจัดปัญหาพนักงานภายในองค์กร	3.95	0.74
2. การควบคุมการจัดการดีขึ้น	3.93	0.75
3. รอบการพัฒนากระบวนการ	3.91	0.81
4. การปรับปรุงองค์กร	3.88	0.80
5. ความรวดเร็วในการดำเนินงาน	3.75	0.71
6. การจัดการหน้าที่ที่ไม่สำคัญให้อยู่ในมือผู้เชี่ยวชาญ	3.74	0.74
7. ความได้เปรียบทางภาษี	3.70	0.80
8. ความประหยัดเวลา	3.67	0.76
9. ความยืดหยุ่นในการบริหาร	3.65	0.72
10. การได้พันธมิตร	3.61	0.62
11. การเข้าถึงความสามารถระดับโลก	3.61	0.67
12. ความมีประสิทธิภาพของผลงาน	3.61	0.73
13. การขนส่งระบบตามเป้าหมาย	3.61	0.80
14. การมีประสิทธิภาพในการบริการลูกค้า	3.54	0.76
15. ความสะดวกสบาย	3.53	0.78
16. การตรงต่อเวลา	3.46	0.71
17. การจัดการกระจายสินค้าที่มีประสิทธิภาพ	3.46	0.83
18. การลดต้นทุน และการควบคุมต้นทุนการปฏิบัติการ	3.37	0.56
19. การลดความเสี่ยง + แบ่งปันความเสี่ยง	3.37	0.52
20. เปลี่ยนต้นทุนคงที่ให้กลายเป็นต้นทุนผันแปร	3.32	0.54
เฉลี่ยทุกด้าน	3.62	0.37

	ลำดับความสำคัญของปัจจัย จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ลำดับความสำคัญของปัจจัย ที่ได้จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง
1	การลดต้นทุน และการควบคุมต้นทุนการปฏิบัติการ	การกำจัดปัญหาพนักงานในองค์กร
2	การเปลี่ยนต้นทุนคงที่ให้กลายเป็นต้นทุนผันแปร	การควบคุมการจัดการดีขึ้น
3	ลดความเสี่ยง + แบ่งปันความเสี่ยง	รอบการพัฒนาแบบสั้นลง
4	ความยืดหยุ่นในการบริหาร	การปรับปรุงองค์กร
5	การจัดการหน้าที่ที่ไม่สำคัญให้อยู่ในมือผู้เชี่ยวชาญ	ความรวดเร็วในการดำเนินงาน
6	การปรับปรุงองค์กร	การจัดการหน้าที่ที่ไม่สำคัญให้อยู่ในมือ ผู้เชี่ยวชาญ
7	รอบการพัฒนาแบบสั้นลง	ความได้เปรียบทางภาษี
8	การควบคุมการจัดการดีขึ้น	ความประหยัดเวลา
9	การกำจัดปัญหาพนักงานในองค์กร	ความยืดหยุ่นในการบริหาร
10	ความได้เปรียบทางภาษี	การได้พันธมิตรทางธุรกิจ
11	ความรวดเร็วในการดำเนินงาน	การเข้าถึงความสามารถระดับโลก
12	ความประหยัดเวลา	ความมีประสิทธิภาพของผลงาน
13	ความมีประสิทธิภาพของผลงาน	การขนส่งระบบตามเป้าหมาย
14	การเข้าถึงความสามารถระดับโลก	ประสิทธิภาพในการให้บริการลูกค้า
15	การได้พันธมิตรทางธุรกิจ	ความสะดวกสบาย
16	การตรงต่อเวลา	การตรงต่อเวลา
17	การขนส่งระบบตามเป้าหมาย	การจัดการกระจายสินค้าที่มีประสิทธิภาพ
18	การจัดการกระจายสินค้าที่มีประสิทธิภาพ	การลดต้นทุน และการควบคุมต้นทุนการปฏิบัติงาน
19	ประสิทธิภาพในการให้บริการลูกค้า	ลดความเสี่ยง + แบ่งปันความเสี่ยง
20	ความสะดวกสบาย	เปลี่ยนต้นทุนคงที่ให้กลายเป็นต้นทุนผันแปร

จากตารางเปรียบเทียบให้เห็นลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ระหว่าง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ที่ได้มาจากการรวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศและปัจจัยที่ได้จากการสำรวจผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดคือ การลดต้นทุนและการควบคุมต้นทุนการปฏิบัติการไม่ใช่ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม

ไทยตามที่งานวิจัยส่วนใหญ่อ้างถึง ปัจจัยที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มต่อการตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ คือ ปัจจัยทางด้านการกำจัดปัญหาพนักงานภายในองค์กร

เมื่อได้ลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มแล้ว ใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way Anova) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Tukey จากผลทดสอบสามารถแบ่งแยกปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจออกเป็น 2 กลุ่มคือ

กลุ่มที่ 1 (มีความสำคัญมากที่สุด $\bar{X} = 3.75$ ขึ้นไป) เป็นปัจจัยที่ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทยให้ความสำคัญมากในการตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์

- 1) การกำจัดปัญหาพนักงานในองค์กร
- 2) การควบคุมการจัดการดีขึ้น
- 3) รอบการพัฒนาาระบบสั่งลง
- 4) การปรับปรุงองค์กร

กลุ่มที่ 2 (มีความสำคัญปานกลาง $\bar{X} = 3.75$ ลงมา) เป็นปัจจัยที่ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มให้ความสำคัญน้อยกว่าปัจจัยกลุ่มแรกในการตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์

- 1) ความรวดเร็วในการดำเนินงาน
- 2) การจัดการหน้าที่ที่ไม่สำคัญให้อยู่ในมือผู้เชี่ยวชาญ
- 3) ความได้เปรียบทางภาษี
- 4) ความประหยัดเวลา
- 5) ความยืดหยุ่นในการบริหาร
- 6) การได้พันธมิตรทางธุรกิจ
- 7) การเข้าถึงความสามารถระดับโลก
- 8) ความมีประสิทธิภาพของผลงาน
- 9) การขนส่งระบบตามเป้าหมาย
- 10) การมีประสิทธิภาพในการบริการลูกค้า

- 11) ความสะดวกสบาย
- 12) การตรงต่อเวลา
- 13) การจัดการกระจายสินค้าที่มีประสิทธิภาพ
- 14) การลดต้นทุน และควบคุมต้นทุนการปฏิบัติงาน
- 15) ลดความเสี่ยง + แบ่งปันความเสี่ยง
- 16) การเปลี่ยนต้นทุนคงที่ให้กลายเป็นต้นทุนผันแปร

เมื่อนำปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย มาจัดลำดับโดยใช้วิธีทางสถิติ พบว่า

1. ค่าเฉลี่ยของทั้ง 20 ปัจจัย เท่ากับ 3.6335
2. ค่ามัธยฐาน เท่ากับ 3.6100
3. ค่าฐานนิยม เท่ากับ 3.61
4. ค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ ที่ 25 เท่ากับ 3.4775
5. ค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ ที่ 50 เท่ากับ 3.6100
6. ค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ ที่ 75 เท่ากับ 3.7475

จากนั้นผู้วิจัยได้นำปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจที่ได้มาแบ่งกลุ่มตามวิธีทางสถิติ สามารถแสดงเป็นตารางได้ดังนี้ คือ

1. การแบ่งกลุ่มความสำคัญของปัจจัยด้วยค่าเฉลี่ย (หมายถึง ผลรวมหารด้วยจำนวน) สามารถแบ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีความสำคัญมาก และกลุ่มที่มีความสำคัญปานกลาง ดังนี้

กลุ่มที่ 1 มีความสำคัญมากที่สุด	กลุ่มที่ 2 มีความสำคัญปานกลาง
การกำจัดปัญหาพนักงานในองค์กร ($\bar{X} = 3.95$)	การได้พันธมิตรทางธุรกิจ ($\bar{X} = 3.61$)
การควบคุมการจัดการดีขึ้น ($\bar{X} = 3.93$)	การเข้าถึงความสามารถระดับโลก ($\bar{X} = 3.61$)
รอบการพัฒนาระบบสั่งลง ($\bar{X} = 3.91$)	ความมีประสิทธิภาพของผลงาน ($\bar{X} = 3.61$)
การปรับปรุงองค์กร ($\bar{X} = 3.88$)	การขนส่งระบบตามเป้าหมาย ($\bar{X} = 3.61$)
ความเร็วในการดำเนินงาน ($\bar{X} = 3.75$)	การมีประสิทธิภาพในการบริการลูกค้า ($\bar{X} = 3.54$)
การจัดการหน้าที่ที่ไม่สำคัญให้อยู่ในมือผู้เชี่ยวชาญ ($\bar{X} = 3.74$)	ความสะดวกรบาย ($\bar{X} = 3.53$)
ความได้เปรียบทางภาษี ($\bar{X} = 3.70$)	การตรงต่อเวลา ($\bar{X} = 3.46$)
ความประหยัดเวลา ($\bar{X} = 3.67$)	การจัดการกระจายสินค้าที่มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.46$)
ความยืดหยุ่นในการบริหาร ($\bar{X} = 3.65$)	การลดต้นทุน และการควบคุมต้นทุนการปฏิบัติการ ($\bar{X} = 3.37$)
	ลดความเสี่ยง + แบ่งปันความเสี่ยง ($\bar{X} = 3.37$)
	การเปลี่ยนต้นทุนคงที่ให้กลายเป็นต้นทุนผันแปร ($\bar{X} = 3.32$)

ผลการวิจัยพบว่า เมื่อแบ่งกลุ่มปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจสำหรับการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย ด้วยค่าเฉลี่ยสามารถแบ่งความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจได้เป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มสำคัญมาก ประกอบด้วย การกำจัดปัญหาพนักงานในองค์กร การควบคุมการจัดการดีขึ้น รอบการพัฒนา ระบบสั่งลง การปรับปรุงองค์กร ความเร็วในการดำเนินงาน การจัดการหน้าที่ที่ไม่สำคัญให้อยู่ในมือผู้เชี่ยวชาญ ความได้เปรียบทางภาษี ความประหยัดเวลา ความยืดหยุ่นในการบริหาร ส่วนกลุ่มปัจจัยที่มีความสำคัญปานกลาง คือ การได้พันธมิตรทางธุรกิจ การเข้าถึงความสามารถระดับโลก ความมีประสิทธิภาพของผลงาน การขนส่งระบบตามเป้าหมาย การมีประสิทธิภาพในการให้บริการลูกค้า ความสะดวกรบาย การตรงต่อเวลา การจัดการกระจายสินค้าที่มี

ประสิทธิภาพ การลดต้นทุนและการควบคุมต้นทุนการปฏิบัติการ ลดความเสี่ยงและแบ่งปันความเสี่ยง การเปลี่ยนต้นทุนคงที่ให้กลายเป็นต้นทุนผันแปร ตามลำดับ

2. การแบ่งกลุ่มความสำคัญของปัจจัยด้วยค่ามัธยฐาน (หมายถึง ค่าเรียงที่เรียงจากน้อยไปมากและอยู่ตรงกลาง) สามารถแบ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มได้ 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 มีความสำคัญมากที่สุด	กลุ่มที่ 2 มีความสำคัญปานกลาง
การกำจัดปัญหาพนักงานในองค์กร ($\bar{X} = 3.95$)	การมีประสิทธิภาพในการบริการลูกค้า ($\bar{X} = 3.54$)
การควบคุมการจัดการดีขึ้น ($\bar{X} = 3.93$)	ความสะดวกสบาย ($\bar{X} = 3.53$)
รอบการพัฒนาาระบบสั่งลง ($\bar{X} = 3.91$)	การตรงต่อเวลา ($\bar{X} = 3.46$)
การปรับปรุงองค์กร ($\bar{X} = 3.88$)	การจัดการกระจายสินค้าที่มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.46$)
ความรวดเร็วในการดำเนินงาน ($\bar{X} = 3.75$)	การลดต้นทุน และการควบคุมต้นทุนการปฏิบัติการ ($\bar{X} = 3.37$)
การจัดการหน้าที่ที่ไม่สำคัญให้อยู่ในมือผู้เชี่ยวชาญ ($\bar{X} = 3.74$)	ลดความเสี่ยง + แบ่งปันความเสี่ยง ($\bar{X} = 3.37$)
ความได้เปรียบทางภาษี ($\bar{X} = 3.70$)	การเปลี่ยนต้นทุนคงที่ให้กลายเป็นต้นทุนผันแปร ($\bar{X} = 3.32$)
ความประหยัดเวลา ($\bar{X} = 3.67$)	
ความยืดหยุ่นในการบริหาร ($\bar{X} = 3.65$)	
การได้พันธมิตรทางธุรกิจ ($\bar{X} = 3.61$)	
การเข้าถึงความสามารถระดับโลก ($\bar{X} = 3.61$)	
ความมีประสิทธิภาพของผลงาน ($\bar{X} = 3.61$)	
การขนส่งระบบตามเป้าหมาย ($\bar{X} = 3.61$)	

ผลการวิจัย พบว่า เมื่อทำการแบ่งกลุ่มปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจด้วยค่ามัธยฐานพบว่า การได้พันธมิตรทางธุรกิจ การเข้าถึงความสามารถระดับโลก ความมีประสิทธิภาพของผลงาน การขนส่งระบบตามเป้าหมายได้ย้ายมาอยู่ในกลุ่มปัจจัยที่มีความสำคัญมาก ต่อการตัดสินใจของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทยในการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์

3. เมื่อนำปัจจัยที่ได้มาหาค่าฐานนิยม (หมายถึง ค่าที่มีการซ้ำกันมากที่สุด) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ที่ถูกเลือกเหมือนกันมากที่สุดคือ

1. การได้พันธมิตรทางธุรกิจ ($\bar{X} = 3.61$)
2. การเข้าถึงความสามารถระดับโลก ($\bar{X} = 3.61$)
3. ความมีประสิทธิภาพของผลงาน ($\bar{X} = 3.61$)
4. การขนส่งระบบตามเป้าหมาย ($\bar{X} = 3.61$)

เพื่อหาความสำคัญของปัจจัยจึงได้ใช้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ

4. การแบ่งกลุ่มปัจจัยด้วยการหาค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ พบว่า สามารถแบ่งกลุ่มปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจตามลำดับความสำคัญได้เป็น 4 กลุ่ม คือ

กลุ่ม A คือ ปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดต่อการตัดสินใจในการจ้างผู้อื่นทำ มีค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ ที่ 75 เท่ากับ 3.7475 ขึ้นไป ประกอบด้วยปัจจัยดังนี้ คือ

1. การกำจัดปัญหาพนักงานในองค์กร ($\bar{X} = 3.95$)
2. การควบคุมการจัดการดีขึ้น ($\bar{X} = 3.93$)
3. รอบการพัฒนาาระบบสั่งลง ($\bar{X} = 3.91$)
4. การปรับปรุงองค์กร ($\bar{X} = 3.88$)
5. ความรวดเร็วในการดำเนินงาน ($\bar{X} = 3.75$)
6. การจัดการหน้าที่ที่ไม่สำคัญให้อยู่ในมือผู้เชี่ยวชาญ ($\bar{X} = 3.74$)

กลุ่ม B คือ ปัจจัยที่มีความสำคัญมาก มีค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ 50 เท่ากับ 3.6100 ขึ้นไป ประกอบด้วยปัจจัยดังนี้ คือ

1. ความได้เปรียบทางภาษี ($\bar{X} = 3.70$)
2. ความประหยัดเวลา ($\bar{X} = 3.67$)
3. ความยืดหยุ่นในการบริหาร ($\bar{X} = 3.65$)
4. การได้พันธมิตรทางธุรกิจ ($\bar{X} = 3.61$)
5. การเข้าถึงความสามารถระดับโลก ($\bar{X} = 3.61$)

6. ความมีประสิทธิภาพของผลงาน ($\bar{X} = 3.61$)

7. การขนส่งระบบตามเป้าหมาย ($\bar{X} = 3.61$)

กลุ่ม C คือ ปัจจัยที่มีความสำคัญปานกลาง มีค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 เท่ากับ 3.4775 ขึ้นไป ประกอบด้วยปัจจัยดังต่อไปนี้ คือ

1. การมีประสิทธิภาพในการบริการลูกค้า ($\bar{X} = 3.54$)

2. ความสะดวกสบาย ($\bar{X} = 3.53$)

กลุ่ม D คือ ปัจจัยที่มีความสำคัญน้อยที่สุด มีค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ต่ำกว่า 3.4775 ลงมา ประกอบด้วยปัจจัยดังต่อไปนี้ คือ

1. การตรงต่อเวลา ($\bar{X} = 3.46$)

2. การจัดการกระจายสินค้าที่มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.46$)

3. การลดต้นทุน และการควบคุมต้นทุนการปฏิบัติการ ($\bar{X} = 3.37$)

4. ลดความเสี่ยง + แบ่งปันความเสี่ยง ($\bar{X} = 3.37$)

5. การเปลี่ยนต้นทุนคงที่ให้กลายเป็นต้นทุนผันแปร ($\bar{X} = 3.32$)

จากการแบ่งกลุ่มปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจทั้ง 5 วิธีนั้นผู้วิจัยได้เลือกวิธีการแบ่งกลุ่มปัจจัยที่ใช้ค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ แบ่งปัจจัยออกเป็น 4 กลุ่มคือ กลุ่ม A, B, C และ D เพื่อนำมาสรุปและอภิปรายผลถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจสำหรับการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุที่ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไม่ตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์

ตารางที่ 4.6 ข้อมูลทั่วไปแสดงจำนวนร้อยละของสาเหตุที่ไม่ตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์

สาเหตุที่ไม่เลือกจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์	จำนวน	ร้อยละ
1. องค์กรมีทรัพยากรบุคคลที่มีความสามารถ	43	35.8
2. ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ ค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น	43	35.8
3. ไม่มีความสำคัญในกระบวนการผลิต	45	37.5
4. ความไม่ปลอดภัยในการเก็บรักษาความลับบริษัท	33	27.5
5. ทำให้สูญเสียความรู้ความชำนาญของพนักงาน	22	18.3
6. เกิดความเสี่ยงกับสัญญาที่ไม่ยุติธรรม	27	22.5
7. ทำให้เกิดความขัดแย้งผลประโยชน์ภายในองค์กร	37	30.8
8. เกิดความเสี่ยงในการจ้างบริษัทที่ไม่มีความรู้ธุรกิจ	25	20.8
9. ผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์ยังไม่ขยายตัว	43	35.8
10. ความไม่เข้าใจว่ากิจกรรมโลจิสติกส์จะช่วยลดต้นทุนหรือช่วยบริหารอย่างไร	45	37.5

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นถึงสาเหตุที่ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไม่ตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. ความไม่เข้าใจว่ากิจกรรมโลจิสติกส์จะช่วยลดต้นทุนหรือช่วยบริหารอย่างไร และ คิดว่าไม่มีความสำคัญในกระบวนการผลิต
2. คิดว่าไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ ค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น องค์กรมีทรัพยากรบุคคลที่มีความสามารถ ผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์ยังไม่ขยายธุรกิจรองรับอุตสาหกรรมตามที่ต้องการ
3. ทำให้เกิดความขัดแย้งผลประโยชน์ภายในองค์กร
4. ความไม่ปลอดภัยในการเก็บรักษาความลับบริษัท
5. เกิดความเสี่ยงกับสัญญาที่ไม่เป็นธรรม
6. เกิดความเสี่ยงในการจ้างบริษัทที่ไม่มีความรู้ธุรกิจ
7. ทำให้สูญเสียความรู้ความชำนาญของพนักงาน

ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย : การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจสำหรับการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย

ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทยกับขนาดขององค์กรที่แตกต่างกัน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำ กิจกรรมโลจิสติกส์	\bar{X}	S.D.	F	P
1. การลดต้นทุน และควบคุมต้นทุนการปฏิบัติงาน				
1-100 คน	3.31	0.52	1.911	0.158
101-1000 คน	3.43	0.59		
มากกว่า 1000 คนขึ้นไป	3.47	0.51		
2. การเปลี่ยนต้นทุนคงที่ให้เป็นต้นทุนผันแปร				
1-100 คน	3.13	0.52	1.180	0.315
101-1000 คน	3.39	0.58		
มากกว่า 1000 คนขึ้นไป	3.37	0.50		
3. การลดความเสี่ยง + แบ่งปันความเสี่ยง				
1-100 คน	3.13	0.52	2.181	0.123
101-1000 คน	3.43	0.51		
มากกว่า 1000 คนขึ้นไป	3.47	0.51		
4. ความยืดหยุ่นในการบริหาร				
1-100 คน	3.67	0.87	0.139	0.871
101-1000 คน	3.70	0.76		
มากกว่า 1000 คนขึ้นไป	3.58	0.61		
5. การจัดการหน้าที่ที่ไม่สำคัญให้อยู่ในมือผู้เชี่ยวชาญ				
1-100 คน	3.67	0.82	1.143	0.326
101-1000 คน	3.91	0.79		
มากกว่า 1000 คนขึ้นไป	3.58	0.61		
6. การปรับปรุงองค์กร				
1-100 คน	3.87	0.74	0.007	0.993
101-1000 คน	3.87	0.87		
มากกว่า 1000 คนขึ้นไป	3.89	0.81		

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำ กิจกรรมโลจิสติกส์	\bar{X}	S.D.	F	P
7. รอบการพัฒนาระบบคลัง				
1-100 คน	3.87	0.83	0.040	0.960
101-1000 คน	3.91	0.85		
มากกว่า 1000 คนขึ้นไป	3.95	0.78		
8. การควบคุมการจัดการดีขึ้น				
1-100 คน	3.53	0.74	3.305	0.044*
101-1000 คน	4.00	0.74		
มากกว่า 1000 คนขึ้นไป	4.16	0.69		
9. การกำจัดปัญหาพนักงานในองค์กร				
1-100 คน	3.73	0.80	0.869	0.425
101-1000 คน	4.00	0.80		
มากกว่า 1000 คนขึ้นไป	4.05	0.62		
10. ความได้เปรียบทางภาษี				
1-100 คน	3.40	0.74	1.623	0.207
101-1000 คน	3.87	0.87		
มากกว่า 1000 คนขึ้นไป	3.74	0.73		
11. ความรวดเร็วในการดำเนินงาน				
1-100 คน	3.53	0.64	1.108	0.338
101-1000 คน	3.78	0.80		
มากกว่า 1000 คนขึ้นไป	3.89	0.66		
12. ความประหยัดเวลา				
1-100 คน	3.40	0.74	1.272	0.289
101-1000 คน	3.78	0.85		
มากกว่า 1000 คนขึ้นไป	3.74	0.65		

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำ กิจกรรมโลจิสติกส์	\bar{X}	S.D.	F	P
13. ความมีประสิทธิภาพของผลงาน				
1-100 คน	3.47	0.64	0.913	0.407
101-1000 คน	3.57	0.90		
มากกว่า 1000 คนขึ้นไป	3.79	0.54		
14. การเข้าถึงความสามารถระดับโลก				
1-100 คน	3.60	0.51	1.965	0.150
101-1000 คน	3.43	0.79		
มากกว่า 1000 คนขึ้นไป	3.84	0.60		
15. การได้พันธมิตรธุรกิจ				
1-100 คน	3.80	0.77	2.686	0.077
101-1000 คน	3.39	0.50		
มากกว่า 1000 คนขึ้นไป	3.74	0.56		
16. การตรงต่อเวลา				
1-100 คน	3.60	0.63	3.380	0.041*
101-1000 คน	3.17	0.58		
มากกว่า 1000 คนขึ้นไป	3.68	0.82		
17. การขนส่งระบบตามเป้าหมาย				
1-100 คน	3.80	0.86	1.478	0.237
101-1000 คน	3.39	0.72		
มากกว่า 1000 คนขึ้นไป	3.74	0.87		
18. การจัดการกระจายสินค้าที่มีประสิทธิภาพ				
1-100 คน	3.60	0.91	0.502	0.608
101-1000 คน	3.48	0.85		
มากกว่า 1000 คนขึ้นไป	3.32	0.75		

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำ กิจกรรมโลจิสติกส์	\bar{X}	S.D.	F	P
19. ประสิทธิภาพในการให้บริการลูกค้า				
1-100 คน	3.80	0.86	1.202	0.309
101-1000 คน	3.48	0.67		
มากกว่า 1000 คนขึ้นไป	3.42	0.77		
20. ความสะดวกสบาย				
1-100 คน	3.47	0.74	0.970	0.386
101-1000 คน	3.70	0.82		
มากกว่า 1000 คนขึ้นไป	3.37	0.76		
เฉลี่ยทุกด้าน				
1-100 คน	3.56	0.29	0.682	0.510
101-1000 คน	3.64	0.38		
มากกว่า 1000 คนขึ้นไป	3.69	0.30		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.7 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์กับจำนวนพนักงาน พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์เฉลี่ยทุกด้านของจำนวนพนักงานที่ต่างกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์เป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ด้านการควบคุมการจัดการดีขึ้น และด้านการตรงต่อเวลา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อนำผลการวิจัยจากตารางที่ 4.7 มาแสดงเป็นตารางเปรียบเทียบขนาดองค์กรกับ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม โดยเรียงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย

อุตสาหกรรมขนาดเล็ก จำนวนพนักงาน 1-100	อุตสาหกรรมขนาดกลาง จำนวนพนักงาน 101-1000	อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ มากกว่า 1000 คนขึ้นไป
การปรับปรุงองค์กร รอบการพัฒนากระบวนการ	การควบคุมการจัดการดีขึ้น การกำจัดปัญหาพนักงานในองค์กร	การควบคุมการจัดการดีขึ้น
การได้พันธมิตรทางธุรกิจ การขนส่งระบบตามเป้าหมาย ประสิทธิภาพในการให้บริการ	การจัดการหน้าที่ที่ไม่สำคัญให้อยู่ในมือ ผู้เชี่ยวชาญ รอบการพัฒนากระบวนการ	การกำจัดปัญหาพนักงานในองค์กร
การกำจัดปัญหาพนักงานในองค์กร	การปรับปรุงองค์กร ความได้เปรียบทางภาษี	รอบการพัฒนากระบวนการ
ความยืดหยุ่นในการบริหาร การจัดการหน้าที่ที่ไม่สำคัญให้อยู่ในมือ ผู้เชี่ยวชาญ	ความรวดเร็วในการดำเนินงาน ความประหยัดเวลา	ความรวดเร็วในการดำเนินงาน การปรับปรุงองค์กร
การเข้าถึงความสามารถระดับโลก การตรงต่อเวลา การจัดการกระจายสินค้าที่มี ประสิทธิภาพ	ความยืดหยุ่นในการบริหาร ความสะดวกสบาย	การเข้าถึงความสามารถระดับโลก
การควบคุมการจัดการดีขึ้น ความรวดเร็วในการดำเนินงาน	ความมีประสิทธิภาพของผลงาน	ความมีประสิทธิภาพของผลงาน
ความมีประสิทธิภาพของผลงาน ความสะดวกสบาย	การลดต้นทุน ลดความเสี่ยง + แบ่งปันความเสี่ยง การเข้าถึงความสามารถระดับโลก	ความได้เปรียบทางภาษี ความประหยัดเวลา การได้พันธมิตรธุรกิจ การขนส่งระบบตามเป้าหมาย
ความได้เปรียบทางภาษี ความประหยัดเวลา	การจัดการกระจายสินค้าที่มี ประสิทธิภาพ	การตรงต่อเวลา
การลดต้นทุน	ประสิทธิภาพในการให้บริการ	ความยืดหยุ่นในการบริหาร การจัดการหน้าที่ที่ไม่สำคัญให้อยู่ในมือ ผู้เชี่ยวชาญ
เปลี่ยนต้นทุนคงที่ให้เป็นต้นทุนผันแปร ลดความเสี่ยง + แบ่งปันความเสี่ยง	เปลี่ยนต้นทุนคงที่ให้เป็นต้นทุนผันแปร การได้พันธมิตรธุรกิจ การขนส่งระบบตามเป้าหมาย	การลดต้นทุน ลดความเสี่ยง + แบ่งปันความเสี่ยง
	การตรงต่อเวลา	ประสิทธิภาพในการให้บริการ
		เปลี่ยนต้นทุนคงที่ให้เป็นต้นทุนผันแปร ความสะดวกสบาย
		การจัดการกระจายสินค้าที่มี ประสิทธิภาพ

จากตารางเปรียบเทียบแสดงให้เห็นว่า เมื่อขนาดขององค์กรที่มีจำนวนพนักงานแตกต่างกัน ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบลำดับความสำคัญของปัจจัยแต่ละตัวต่อขนาดองค์กรที่แตกต่างกัน พบว่าองค์กรขนาดกลางและขนาดใหญ่ให้ความสำคัญกับ ปัจจัยด้านการควบคุมการจัดการดีขึ้น เป็นอันดับแรก ในขณะที่องค์กรขนาดเล็กให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านการควบคุมการจัดการเป็นอันดับที่ 6 นอกจากนี้ยังมีปัจจัยด้านการตรงต่อเวลาซึ่งองค์กรขนาดเล็กให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านการตรงต่อเวลามากที่สุด ขณะที่องค์กรขนาดกลางและองค์กรขนาดใหญ่ไม่ได้ให้ความสำคัญมากเมื่อเทียบกับองค์กรขนาดเล็ก

ตารางที่ 4.8 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจจ้างผู้จัดทำ
กิจกรรมโลจิสติกส์ที่ประเภทอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มต่างกัน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจจ้างผู้จัดทำ กิจกรรมโลจิสติกส์	ผ้าทอ		ผ้าถัก		t	P
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. การลดต้นทุน และควบคุมต้นทุนการปฏิบัติการ	3.38	0.49	3.36	0.62	0.149	0.882
2. เปลี่ยนต้นทุนคงที่ให้กลายเป็นต้นทุนผันแปร	3.34	0.48	3.29	0.60	0.410	0.683
3. ลดความเสี่ยงและแบ่งปันความเสี่ยง	3.38	0.49	3.36	0.56	0.159	0.874
4. ความยืดหยุ่นในการบริหาร	3.72	0.80	3.57	0.63	0.799	0.428
5. การจัดการหน้าที่ที่ไม่สำคัญให้อยู่ในมือผู้เชี่ยวชาญ	3.79	0.82	3.68	0.67	0.577	0.566
6. การปรับปรุงองค์กร	4.07	0.70	3.68	0.67	1.875	0.066
7. รอบการพัฒนาาระบบสั่งลง	4.07	0.70	3.75	0.89	1.507	0.138
8. การควบคุมการจัดการดีขึ้น	4.03	0.78	3.82	0.72	1.070	0.289
9. การกำจัดปัญหาพนักงานในองค์กร	4.07	0.65	3.82	0.82	1.266	0.211
10. ความได้เปรียบทางภาษี	3.69	0.71	3.71	0.90	-0.115	0.909
11. ความรวดเร็วในการดำเนินงาน	3.76	0.74	3.75	0.70	0.045	0.964
12. ความประหยัดเวลา	3.76	0.79	3.57	0.74	0.924	0.360
13. ความมีประสิทธิภาพของผลงาน	3.79	0.62	3.43	0.79	1.942	0.057
14. การเข้าถึงความสามารถระดับโลก	3.69	0.54	3.54	0.79	0.853	0.398
15. การได้พันธมิตรธุรกิจ	3.62	0.49	3.61	0.74	0.081	0.936
16. การตรงต่อเวลา	3.48	0.51	3.43	0.88	0.284	0.778
17. การขนส่งระบบตามเป้าหมาย	3.62	0.68	3.61	0.96	0.062	0.951
18. การจัดการกระจายสินค้าที่มีประสิทธิภาพ	3.52	0.74	3.39	0.92	0.565	0.574
19. ประสิทธิภาพในการให้บริการ	3.38	0.56	3.71	0.90	-1.683	0.099
20. ความสะดวกสบาย	3.48	0.74	3.57	0.84	-0.424	0.673

เฉลี่ยทุกด้าน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.8 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยค่าสถิติ t-test ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์กับประเภทวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตเครื่องนุ่งห่ม พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์เฉลี่ยทุกด้านของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มที่มีวัตถุดิบการผลิตต่างกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์เป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ทุกด้านไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อนำผลการวิจัย จากตารางที่ 4.8 มาแสดงเป็นตารางเปรียบเทียบผลการวิจัยถึงลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ต่อประเภทของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ระหว่างผ้าทอ (Woven) และผ้าถัก (Knitted)

ผลิตจากผ้าทอ	ผลิตจากผ้าถัก
การปรับปรุงองค์กร รอบการพัฒนาระบบสั่งลง การกำจัดปัญหาพนักงานในองค์กร	การควบคุมจัดการดีขึ้น การกำจัดปัญหาพนักงานในองค์กร
การควบคุมจัดการดีขึ้น	รอบการพัฒนาระบบสั่งลง ความรวดเร็วในการดำเนินงาน
การจัดการหน้าที่ที่ไม่สำคัญให้อยู่ในมือผู้เชี่ยวชาญ ความมีประสิทธิภาพของผลงาน	ความได้เปรียบทางภาษี ประสิทธิภาพในการให้บริการ
ความรวดเร็วในการดำเนินงาน ความประหยัดเวลา	การจัดการหน้าที่ที่ไม่สำคัญให้อยู่ในมือผู้เชี่ยวชาญ การปรับปรุงองค์กร
ความยืดหยุ่นในการบริหาร	การได้พันธมิตรธุรกิจ การขนส่งระบบตามเป้าหมาย
ความได้เปรียบทางภาษี การเข้าถึงความสามารถระดับโลก	ความยืดหยุ่นในการบริหาร ความประหยัดเวลา ความสะดวกสบาย
การได้พันธมิตรธุรกิจ การขนส่งระบบตามเป้าหมาย	การเข้าถึงความสามารถระดับโลก
การจัดการกระจายสินค้าที่มีประสิทธิภาพ	ความมีประสิทธิภาพของผลงาน การตรงต่อเวลา
ความสะดวกสบาย	การจัดการกระจายสินค้าที่มีประสิทธิภาพ
การตรงต่อเวลา	การลดต้นทุนและควบคุมต้นทุนการปฏิบัติการ การลดความเสี่ยง + แบ่งปันความเสี่ยง
การลดต้นทุนและควบคุมต้นทุนการปฏิบัติการ	การเปลี่ยนต้นทุนคงที่ให้กลายเป็นต้นทุนผันแปร
การลดความเสี่ยง + แบ่งปันความเสี่ยง	
ประสิทธิภาพในการให้บริการ	
การเปลี่ยนต้นทุนคงที่ให้กลายเป็นต้นทุนผันแปร	

ผลจากการเปรียบเทียบการด้วยตารางข้างต้น พบว่า ผู้ประกอบการที่ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปด้วยผ้าทอให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านการปรับปรุงองค์กร รอบการพัฒนาระบบสั่งลง การกำจัดปัญหาพนักงานในองค์กร ส่วนผู้ประกอบการที่ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปจากผ้าถัก ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านการควบคุมการจัดการดีขึ้น การกำจัดปัญหาพนักงานในองค์กร

ตารางที่ 4.9 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ที่ลักษณะการผลิตสินค้าแบรนด์เนมต่างกัน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์	รับจ้างผลิต		ผลิตแบรนด์		t	P
	แบรนด์เนมอื่น	อื่น	เนมของ	ตนเอง		
1. การลดต้นทุน และควบคุมต้นทุนการปฏิบัติงาน	3.30	0.59	3.46	0.51	-1.067	0.291
2. เปลี่ยนต้นทุนคงที่ให้กลายเป็นต้นทุนผันแปร	3.27	0.57	3.38	0.49	-0.703	0.485
3. ลดความเสี่ยง + แบ่งปันความเสี่ยง	3.30	0.53	3.46	0.51	-1.111	0.271
4. ความยืดหยุ่นในการบริหาร	3.55	0.71	3.79	0.72	-1.283	0.205
5. การจัดการหน้าที่ที่ไม่สำคัญให้อยู่ในมือผู้เชี่ยวชาญ	3.70	0.77	3.79	0.72	-0.471	0.640
6. การปรับปรุงองค์กร	3.79	0.78	4.00	0.83	-0.974	0.335
7. รอบการพัฒนากระบวนการ	3.88	0.78	3.96	0.86	-0.364	0.717
8. การควบคุมการจัดการดีขึ้น	3.85	0.71	4.04	0.81	-0.956	0.343
9. การกำจัดปัญหาพนักงานในองค์กร	3.94	0.70	3.96	0.81	-0.094	0.925
10. ความได้เปรียบทางภาษี	3.76	0.75	3.63	0.88	0.614	0.542
11. ความรวดเร็วในการดำเนินงาน	3.70	0.68	3.83	0.76	-0.709	0.482
12. ความประหยัดเวลา	3.58	0.75	3.79	0.78	-1.049	0.300
13. ความมีประสิทธิภาพของผลงาน	3.58	0.75	3.67	0.70	-0.464	0.645
14. การเข้าถึงความสามารถระดับโลก	3.61	0.79	3.63	0.49	-0.104	0.918
15. การได้พันธมิตรทางธุรกิจ	3.61	0.66	3.63	0.58	-0.113	0.911
16. การตรงต่อเวลา	3.42	0.75	3.50	0.66	-0.395	0.694
17. การขนส่งระบบตามเป้าหมาย	3.55	0.83	3.71	0.81	-0.739	0.463
18. การจัดการกระจายสินค้าที่มีประสิทธิภาพ	3.42	0.87	3.50	0.78	-0.339	0.736
19. ประสิทธิภาพในการให้บริการลูกค้า	3.55	0.75	3.54	0.78	0.018	0.985
20. ความสะดวกสบาย	3.58	0.83	3.46	0.72	0.557	0.580
เฉลี่ยทุกด้าน	3.59	0.33	3.69	0.34	-1.036	0.305

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.9 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ที่มีลักษณะการผลิตสินค้าแบรนด์เนมต่างกัน พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์เฉลี่ยทุกด้านของลักษณะการผลิตสินค้า

แบนด์เนมต่างกัน ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์เป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ทุกด้านไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อนำผลการวิจัยจากตารางที่ 4.9 มาทำเป็นตารางเปรียบเทียบผลการวิจัยถึง ลำดับ ความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ต่อการ รับจ้างผลิตสินค้าแบรนด์เนมอื่น (รับจ้างผลิต) กับ การผลิตสินค้าแบรนด์เนมของตนเอง (ผลิตของ ตนเอง) แสดงได้ดังนี้คือ

รับจ้างผลิตแบรนด์เนมอื่น	ผลิตแบรนด์เนมของตนเอง
การกำจัดปัญหาพนักงานในองค์กร	การควบคุมการจัดการดีขึ้น
รอบการพัฒนาาระบบสั่งลง	การปรับปรุงองค์กร
การควบคุมการจัดการดีขึ้น	รอบการพัฒนาาระบบสั่งลง การกำจัดปัญหาพนักงานในองค์กร
การปรับปรุงองค์กร	ความรวดเร็วในการดำเนินงาน
ความได้เปรียบทางภาษี	ความยืดหยุ่นในการบริหาร การจัดการหน้าที่ที่ไม่สำคัญให้อยู่ในมือผู้เชี่ยวชาญ ความประหยัดเวลา
การจัดการหน้าที่ที่ไม่สำคัญให้อยู่ในมือผู้เชี่ยวชาญ ความรวดเร็วในการดำเนินงาน	ความมีประสิทธิภาพของผลงาน การขนส่งระบบตามเป้าหมาย
การเข้าถึงความสามารถระดับโลก การได้พันธมิตรธุรกิจ	ความได้เปรียบทางภาษี การเข้าถึงความสามารถระดับโลก การได้พันธมิตรธุรกิจ
ความประหยัดเวลา ความมีประสิทธิภาพของผลงาน ความสะดวกสบาย	ประสิทธิภาพในการให้บริการลูกค้า
ความยืดหยุ่นในการบริหาร การขนส่งระบบตามเป้าหมาย ประสิทธิภาพในการให้บริการลูกค้า	การตรงต่อเวลา การจัดการกระจายสินค้าที่มีประสิทธิภาพ
การตรงต่อเวลา การจัดการกระจายสินค้าที่มีประสิทธิภาพ	การลดต้นทุน และควบคุมต้นทุนการปฏิบัติงาน การลดความเสี่ยง + แบ่งปันความเสี่ยง ความสะดวกสบาย
การลดต้นทุน และควบคุมต้นทุนการปฏิบัติงาน การลดความเสี่ยง + แบ่งปันความเสี่ยง	การเปลี่ยนต้นทุนคงที่ให้กลายเป็นต้นทุนผันแปร
การเปลี่ยนต้นทุนคงที่ให้กลายเป็นต้นทุนผันแปร	

จากตารางเปรียบเทียบให้เห็นว่า ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มให้ ความสำคัญกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ 3 อันดับ

แรกไม่เหมือนกัน ผู้ประกอบการที่รับจ้างผลิตสินค้าแบรนด์เนมให้คนอื่น ให้ความสำคัญกับปัจจัยทางด้านการกำจัดปัญหาพนักงานในองค์กร รอบการพัฒนาระบบสั่งลง การควบคุมการจัดการดีขึ้น ส่วนผู้ประกอบการที่ผลิตสินค้าแบรนด์เนมของตนเองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านการควบคุมการจัดการดีขึ้น การปรับปรุงองค์กร รอบการพัฒนาระบบสั่งลง และการกำจัดปัญหาพนักงานในองค์กร